

Z ŻYCIA UCZELNI

Życie każdej uczelni wyższej, w tym również Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, nie ogranicza się do przeprowadzania lub słuchania wykładów, brania udziału w seminariach i ćwiczeniach, przyjmowania lub zdawania egzaminów i kolokwiiów, lecz rozciąga się na cały szereg czynności, pozostających poza ściśle ramowym rozkładem zajęć, a przecież mieszczących się w całokształcie prac dydaktyczno-badawczych szkoły. Swoim nurtem obejmuje ono różnego rodzaju sympozja, sesje naukowe, kursy, odczyty, wykłady otwarte, spotkania dyskusyjne, akademie, występy artystyczne grup studenckich oraz zebrania poświęcone omawianiu określonych problemów naukowych. Dopiero suma tak pojętych czynności stwarza właściwy klimat życia *Almae Matris*, wyróżniający odbywane w niej studia od innych sposobów zdobywania wiedzy, czy też prowadzenia prac badawczych.

Mówiąc o działalności Akademii Teologii Katolickiej w drugim semestrze r. akad. 1970/71, trzeba się zastrzec, że charakterystyka ta odnosi się tylko do wydarzeń ważniejszych, stanowiących jak gdyby kartę wizytową Uczelni na zewnątrz. Nie znajdziemy więc na tych stronach omówienia wykładów, toku studiów, uzyskanych osiągnięć dydaktycznych, odbytych spotkań dyskusyjnych w ramach istniejących kół naukowych i klubów, wyników pracy duszpasterstwa akademickiego, czy wreszcie tych wszystkich drobnych czynności, które aczkolwiek nieznanne szerszemu ogółowi, przyczyniają się wydatnie do dobrego prosperowania szkoły. Można tu mówić jedynie o zarysie i konturach obrazu, który odznacza się bogactwem kolorystyki, obfitością szczegółów i doskonałością faktury.

1. Sympozja, sesje naukowe, kursy

Do poważnych osiągnięć Akademii w ostatnim semestrze należy zaliczyć sympozja, sesje naukowe i kursy, organizowane bądź bezpośrednio przez Rektorat, bądź też przez poszczególne Wydziały. Cieszyły się one dużym zainteresowaniem społeczności akademickiej i były przyjmowane z aplauzem przez uczestników.

Jako pierwsze w kolejności chronologicznej odbyło się dnia 1 III sympozjum pod hasłem *Sobór Watykański II z perspektywy*

pięciu lat. Chodziło w nim przede wszystkim o uczczenie tego historycznego wydarzenia, jakim był niewątpliwie Sobór Watykański II, następnie o bliższe zapoznanie się z warsztatem jego pracy, wreszcie o lepsze dostrzeżenie konsekwencji, płynących z ustalonej na nim doktryny. Sympozjum otworzył Jego Magnificencja Ksiądz Rektor prof. dr hab. J. Iwanicki, a z przebiegiem obrad Vaticanum II zapoznał słuchaczy ks. bp B. Beize, sufragan łódzki. Prelegent podzielił swą wypowiedź na trzy części (uczestnicy, przebieg i bilans Soboru), w których zwięźle i jasno podał najważniejsze wiadomości o stronie organizacyjnej Vaticanum II. Dalsze referaty wygłosili: ks. dr B. Dziwosz — *Adhortacja apostołska Pawła VI w piątą rocznicę zakończenia Soboru Watykańskiego II* i ks. dr T. Sikorski — *Orędzie pokojowe Pawła VI na „Dzień pokoju” 1971 r.* Pierwszy z prelegentów scharakteryzował w ogólnym zarysie samą postać Pawła VI, następnie przeszedł do omówienia jego adhortacji *Quinque iam anni*, aby zakończyć swe wystąpienie wnioskami natury ogólnej, płynącymi z zawartej w tym dokumencie nauki. Drugi zwrócił uwagę na charakter omawianego dokumentu, wyakcentował najważniejsze punkty jego treści oraz podkreślił ważkość i aktualność poruszanej problematyki we współczesnym świecie. Dzięki wydatnej pomocy ks. Rektora, który osobście przewodniczył obradom, sympozjum przebiegało w ożywionej i twórczej atmosferze.

Tego samego dnia Wydział Prawa Kanonicznego zorganizował sesję dla kanonistów z całego kraju. Podczas jej trwania wygłoszono następujące referaty: ks. doc. dr hab. M. Żurowski — *Różnica między władzą jurysdykcji dobrowolnej i sądowej*, ks. dr T. Pierniek — *Próby reformy procesu małżeńskiego w Stanach Zjednoczonych*, ks. mgr Cz. Świniarski — *System rekursów w świetle Norm Specjalnych Sygnatury Apostolskiej*. Sympozjum zgromadziło wielu fachowców z całej Polski i stąd posiadało wysoką rangę prestiżową.

Naukowe Koło Filozoficzne ATK zorganizowało w dniach 8—9 V sesję antropologiczną, w trakcie której zapoznano się ze sposobem stawiania i rozwiązywania najważniejszych problemów człowieka przez ludzi takiej miary, jak C. Levi-Strauss, M. Buber, M. Eliade, S. Kirkegaard, E. Fromm, C. Rogers, T. de Chardin i M. A. Krąpiec. Sesja o tyle była ciekawa, że obfitowała w wiele żywych i spontanicznych akcentów tak ze strony organizatorów, jak i uczestników. W swych szeregach skupiła gros młodych filozofów z Akademii, a także i z innych ośrodków akademicko-universyteckich. Całość dyskusji podsumował doc. dr M. Gogacz.

W trzy dni potem (11 III) odbyło się kolejne posiedzenie naukowe Wydziału Prawa Kanonicznego, podczas którego prof. dr hab.

A. Klafkowski wygłosił 2-gą już część referatu pt. *Rola ONZ w dziele kodyfikacji prawa międzynarodowego*.

Na szczególną uwagę zasługuje symposium zorganizowane 15 III przez Wydział Teologiczny, a poświęcone wypracowaniu możliwie najlepszej struktury organizacyjnej i programowej studiów pastoralnych na ATK. Było ono już drugim w tym roku tego typu spotkaniem, a zarazem kolejnym do następnych w łańcuchu tworzącej się w ten sposób tradycji. Na obu sympozjach wygłosił prelekcje ks. bp K. Majdański, sufragan włocławski, który dzięki licznym podróżom zagranicznym oraz czynnej pracy w charakterze wykładowcy na naszej Uczelni, miał w tym względzie wiele do powiedzenia. O ile pierwsze zebranie posiadało charakter informacyjno-orientacyjny, o tyle drugie dotknęło spraw szczegółowych omawianego zagadnienia. Pożyteczną była nawet sama konfrontacja rozwiązań stosowanych na Zachodzie i w kraju, konkretnie w Akademii. Okazało się bowiem, że struktura studiów pastoralnych na ATK, z natury swej otwarta, dorównuje z powodzeniem, a w niektórych wypadkach przewyższa rozwiązania stosowane na tym odcinku przez uczelnie zagraniczne. Teologia pastoralna na ATK przestała być jednym tylko z przedmiotów, a rozrosła się w całą olbrzymią dziedzinę wiedzy, w ramach której działają aktualnie z tendencją do ciągłego rozwoju sekcje: teologii praktycznej fundamentalnej, katechetyki, homiletyki, liturgiki, misjologii, muzyki kościelnej i socjologii religii. W perspektywie przewidziane są specjalizacje, mające na celu badanie inspiracji religijnych w dziedzinie literatury, dramatu, poezji, sztuki, filmu, publicystyki itp. Oczywiście tak rozumiana teologia pastoralna jest dziedziną stosunkowo młodą, przynajmniej w Polsce, i w związku z tym potrzebuje ciągle nowych dopracowań i uściśleń. Stąd też wszelkie tego typu spotkania, sympozja, sesje naukowe, czy nawet zwykłe dyskusje są jak najbardziej potrzebne i pożyteczne.

Z dużym aplauzem zostały przyjęte wystąpienia B. Häringa, profesora Alphonsianum w Rzymie, w ramach dwudniowego (24—25 V) symposium teologiczno-moralnego ATK. Teolog ten, znany w Polsce ze swego wielotomowego dzieła *Nauka Chrystusa* (w przedkładzie ks. J. Klenowskiego), wygłosił kilka referatów zarówno do szerszego grona słuchaczy, jak i w węższym kręgu do fachowców moralistów. Ponadto uczestniczył na specjalnie przygotowanej dyskusji, podczas której odpowiadał na liczne pytania z problematyki współczesnej teologii moralnej oraz dzielił się swą wiedzą fachową i doświadczeniami ze swej długoletniej pracy naukowej. Symposium otworzył ks. Rektor, wprowadzenia zaś do tematyki obrad dokonał ks. prof. dr hab. S. Grzybek, dziekan Wydziału Teologicznego. Poza tym wygłoszono następujące referaty: ks. dr J. Wojnowski — *Geneza dzieł ascetyczno-moral-*

nych św. Alfonsa de Liguori i ks. dr H. J u r o s — *Charakterystyka „Teologii moralnej” B. Häringa*. W symposium uczestniczyli pracownicy naukowcy i studenci ATK oraz licznie przybyli goście spoza Uczelni.

W dniach od 22—27 V odbywał się w murach Akademii kurs misyjny, któremu patronowała tutejsza sekcja misjologiczna. W trakcie jego trwania wygłoszono następujące referaty: ks. doc. dr hab. B. D e m b o w s k i — *Problemy duszpasterstwa Polonii USA*; doc. dr hab. J. O z d o w s k i — *Rozwój a misje, Polska a pomoc krajom trzeciego świata (obecny stan jej zaangażowania)*; doc. dr hab. A. Ś w i ę c i c k i — *Wartość socjologii religii dla misjonarza*; ks. dr J. C h a r y t a ń s k i — *Problem katechezy misyjnej w dobie obecnej*; dr med. K. D z i u p i ń s k i — *Higiena tropikalna w życiu misjonarza*; ks. dr B. G i e l a t a — *Kościół a religie niechrześcijańskie, Problematyka Kościoła w Oceanii*; dr K. M a k u l s k i — *Węzłowe problemy sytuacji politycznej w Afryce, Problemy społeczne krajów trzeciego świata*; ks. dr R. S k o w r o n e k — *Organizacja dzieła misyjnego w dobie obecnej*; ks. dr B. W o d e c k i — *Dzieło misyjne w Piśmie św.*; ks. dr F. Z a p ł a t a — *Spojrzenie na dzieło misyjne w świetle współczesnych przemian, Dzieło misyjne w nauczaniu Kościoła, Problem dialogu z kulturami krajów misyjnych, Problematyka Kościoła w Indiach, Problematyka Kościoła w Afryce*; red. mgr B. C y w i ń s k i — *Kościół a rewolucja w odniesieniu do Ameryki Łacińskiej*; ks. mgr Z. K a c z m a r e k — *Problemy opieki duszpasterskiej w ośrodkach polonijnych*; ks. mgr W. K o w a l a k — *Współczesny ruch liturgiczny a misje*. Kurs obejmował wykłady, prace w sekcjach, dyskusje oraz związane z nim tematycznie filmy. Na zakończenie kursu odbyła się uroczysta Msza św. koncelebrowana z udziałem księży biskupów członków Komisji Misyjnej Episkopatu Polski, oraz ks. Rektora.

Jako ostatnie przed wakacjami odbyło się w dniach od 22—23 VI symposium muzykologiczne pod wspólnym tytułem *Stan badań nad muzyką religijną w kulturze polskiej*. Wygłoszono na nim następujące referaty: ks. doc. dr hab. J. P i k u l i k — *Monodia liturgiczna w średniowiecznej Polsce. Stan badań, metody i postulaty*; dr Z. H e l m a n — *Tematyka religijna w twórczości Karola Szymanowskiego*; dr K. M o r a w s k a — *Stan badań nad muzyką polską od XV—XVII w.*; dr A. N o w a k — *Zagadnienie unaradawiania polskiej muzyki religijnej u kompozytorów I poł. XIX w.*; dr J. S t ę s z e w s k i — *Badania nad żywą tradycją polskiej pieśni religijnej. Stan badań, techniki, potrzeby*; mgr D. I d a s z a k — *Źródła do historii polskiej muzyki religijnej w epoce stanisławowskiej*; ks. mgr Z. P i a s e c k i — *Śpiewy Ordinarium Missae w języku polskim*; mgr M. P i o t r o w s k a — *Stan badań nad polską*

powojenną muzyką religijną; mgr J. Prosnak — *Nauczanie muzyki i śpiewu w ośrodkach diecezjalnych i klasztornych w Polsce do XIX w.*; mgr K. Przybylska — *Muzyka religijna w polskich edycjach i nagraniach płytowych po r. 1945.* Po każdym referacie odbywała się dyskusja. Sympozjum otworzył ks. Rektor, wprowadzenia zaś wraz z powołaniem prezydium dokonał ks. doc. dr hab. J. Pikulik. Obrady poprzedzała Msza św. koncelebrowana z homilią.

2. Wykłady otwarte

Oprócz odczytów i referatów w ramach sympozjów i sesji naukowych organizowała Akademia pojedyncze wykłady z racji rozmaitych okoliczności, wygłaszane przez własnych pracowników naukowych lub też gości z kraju i z zagranicy. Swoim zasięgiem obejmowały one zarówno studentów i pracowników naukowych ATK, jak i szersze grono słuchaczy, a w swoich zamierzeniach zdążyły z jednej strony do zorientowania społeczności akademickiej w aktualnych problemach, z drugiej do dzielenia się własnymi osiągnięciami z szerszym ogółem ludzi zainteresowanych życiem współczesnego Kościoła. Stąd też ich tematyka rozciągała się od spraw czysto specjalistycznych, zawężonych do grona specjalistów, poprzez kwestie bardziej ogólne, aż do zagadnień na ogół znanych, a wymagających popularyzacji i rozprzestrzenienia.

W tak zakreślonych granicach znalazł się wykład z dnia 2 III ks. mgra W. Myszora pt. *Gnostycka Biblioteka z Nag-Hammadi.*

Duży rozgłos zyskały sobie organizowane od 3 lat przez ATK wykłady otwarte, mające na celu zorientowanie społeczeństwa Stolicy w kierunkach rozwoju życia i myśli współczesnego Kościoła. Tegoroczny cykl tych prelekcji (21 IV — 26 V) nosił wspólny tytuł: *Kościół w świecie współczesnym.* Chodziło w nim o omówienie wybranych zagadnień z konstytucji *Gaudium et Spes*, sławnego 13-go schematu Vaticanum II. „Założeniem, stojącym u podstaw wykładów — jak powiedział w słowie wstępnym ks. doc. dr hab. J. Pasierb — było to, aby prowadziły do konfrontacji myślowej wśród szerokich rzesz wiernych i stąd też, aby punktem ich wyjścia i adresem był współczesny świat i człowiek w nim żyjący” Wykłady odbywały się w kościele WW. Świętych w Warszawie i były powtarzane w kościele garnizonowym przy ul. Długiej. Jako pierwszy wystąpił ks. doc. dr hab. L. Kuc z prelekcją na temat *Człowiek — osoba wspólnototwórcza*; ten sam temat w kościele garnizonowym omówił ks. dr E. Ozorowski. W dalszej kolejności wystąpili: ks. doc. dr hab. St. Olejnik — *Miłość — małżeństwo — rodzina*; doc. dr hab. A. Świącicki — *Życie społeczne i gospo-*

darcze; ks. doc. dr hab. J. Pasierb — *Kształt kultury współczesnej*; ks. dr T. Sikorski — *Teologia polityki*; ks. dr J. Charytański — *Kościół w świecie współczesnym*. Wykłady cieszyły się liczną frekwencją i zostały przyjęte z wielką życzliwością przez społeczeństwo Warszawy.

W wykładach otwartych ATK poruszano nie tylko problemy teologiczno-prawno-filozoficzne, właściwe strukturze i profilowi Uczelni, lecz także zagadnienia o szerszym zasięgu, wybrane z codziennego życia kraju. Do nich należał ilustrowany przeżroczami odczyt dra A. Olszewskiego pt. *Zamek królewski w Warszawie*, wygłoszony w dniu 10 V w dolnej sali kościoła WW. Świętych. W ten sposób Akademia dała jeszcze raz wyraz swojej łączności z dążeniami całego narodu.

Nieco bardziej zawężonej tematyki dotyczyły wykłady prezentowane w ramach wymiany międzyuczelnianej przez gości z zagranicy. Trzeba tu podkreślić, iż rok obecny obfitował w szczególnie dużo tego rodzaju wizyt. Poprzez sale Akademii przewinęły się między innymi osoby Delaney'a, wspomnianego już przedtem Häringa, Schmidta i Gründela. P. de Schmidt wystąpił w dniu 19 V z wykładem na temat *Rozwój katolicyzmu niemieckiego*, a J. Gründel, profesor z Uniwersytetu Monachijskiego, w dniu 1 VI z prelekcją pt. *Uzasadnienie norm w etyce chrześcijańskiej*. J. Gründel był pierwszym po wojnie przedstawicielem ośrodka monachijskiego w murach Akademii i stąd też spotkał się ze zrozumiałym zainteresowaniem, rokującym trwałą współpracę pomiędzy tymi dwoma uczelniami. Wszystkie wykłady odbywały się wobec przedstawicieli władz Uczelni, pracowników naukowych oraz licznie zgromadzonych studentów i gości z całego kraju.

3. Doktoraty i habilitacje

Niewątpliwym wyrazem pracy naukowej szkoły wyższej są odbywane na jej terenie przewody doktorskie i habilitacyjne. Świadczą one o prężności kadry naukowej danej placówki, następnie mówią o kierunkach badań poszczególnych katedr, wreszcie przyczyniają się na swój sposób do rozwoju danej dziedziny wiedzy.

Semestr letni r. akad. 1970/71 okazał się pod tym względem bardzo bogaty dla Akademii Teologii Katolickiej. Na jej 3-ech Wydziałach przeprowadzono 7 przewodów doktorskich i 3 habilitacje. Na Wydziale Teologicznym stopień doktora otrzymali: 2 III — ks. J. Salij (promotor ks. doc. dr hab. H. Bogacki), 16 III — ks. W. Gaj-Piotrowski (promotor ks. prof. dr hab. H. E. Wyczawski), 5 V — ks. W. Kotara (promotor ks. prof. dr hab. I. Różycki) i 19 V — ks. St. Dobrzański (pro-

motor ks. prof. dr hab. H. E. Wycza wski). Tytuł doktora habilitowanego uzyskali 21 V ks. W. Rosłon i ks. T. Gogolewski.

Na Wydziale Filozoficznym przedłożył i obronił rozprawę doktorską w dniu 12 V ks. J. Chalcarz (promotor doc. dr hab. A. Stępień) a stopień doktora habilitowanego uzyskał 26 VI ks. E. Morawiec.

Wydział Prawa Kanonicznego zanotował w tym czasie dwa przewody doktorskie: w dniu 29 IV — ks. H. Jaromina (promotor ks. doc. dr R. Bar) i tego samego dnia — ks. R. Bodańskiego (promotor ks. doc. dr hab. M. Żurowski).

4. Akademia, koncerty, przedstawienia teatralne

Dużo urozmaicenia w życie Uczelni wносиły różnego rodzaju akademie, koncerty i przedstawienia teatralne. Jako pierwszą w bieżącym semestrze można wymienić akademię ku czci św. Tomasa z Akwinu, która odbyła się w dniu 8 III. Na jej program złożyły się: Msza św., odprawiana przez ks. doc. dra hab. L. Kucę z wygłoszoną przezeń homilią, słowo wstępne ks. Rektora oraz wykład ks. dra A. Skowronka pt. *Ze współczesnej problematyki istnienia Boga*. Szczególnym zainteresowaniem cieszył się ostatni punkt programu. Wykładowca bowiem dzielił się wieloma spostrzeżeniami, zdobytymi podczas swego kilkuletniego pobytu za granicą, na temat najbardziej palących kwestii teologicznych XX w. Między innymi dotknął szeroko już znanego, tzw. problemu „śmierci Boga” oraz kwestii związanych z uprawianiem teologii we współczesnym świecie. Po wykładzie odbyła się ożywiona dyskusja, w której głos zabierali zarówno pracownicy naukowci Uczelni, jak i licznie zgromadzeni studenci.

Nieco inny charakter posiadała akademie z okazji święta pracy, zorganizowana 26 IV w dolnej sali kościoła WW. Świętych przez Rektorat i Zakładową Organizację Związkową ZNP przy ATK. Składała się ona z dwóch części: naukowej i artystycznej. Na pierwszą z nich złożyło się zagajenie doc. dra hab. A. Święckiego i wykład prof. dra hab. Z. Izdebskiego na temat *Aktualne zagadnienia ustrojowo-polityczne*. Na drugą — występ chóru akademickiego oraz grupy instrumentalno-wokalne studentów ATK „Quant”.

Mówiąc o chórze akademickim, nie sposób pominąć jego wkładu w całokształt życia Uczelni. Chór akademicki ATK istnieje obok chóru muzykologii i ma na swoim koncie poważne już osiągnięcia. W ostatnim semestrze dał kilka koncertów w Akademii i poza jej murami. Między innymi wyjeżdżał z rewizytą do Lublina, gdzie

wystąpił gościnnie w auli Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z własnym i oryginalnym programem. Dyrygentem chóru jest ks. mgr Z. Piasecki, wykładowca ATK.

Na konto specjalnych osiągnięć należy wliczyć koncert chórów: akademickiego i muzykologii, odbyty w dniu 26 V w kościele św. Krzyża przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. W swoim zamiarze miał on ukazać przekrój form muzyki religijnej różnych okresów czasu, a zarazem przedstawić dorobek pracy obu tych zespołów. Na program koncertu złożyły się utwory Wacława z Szamotuły, M. Gomółki, J. S. Bacha, J. Pachelbela, C. P. Palestriny, L. de Vittorii, B. Pękiela, G. F. Hendla, J. Cascioliniego, utwory anonimowe oraz fragmenty melodii gregoriańskich. Dyrygowali: ks. mgr Z. Piasecki oraz studenci muzykologii ATK. Całość trwała ok. 2 godz. Wprowadzenia do koncertu dokonał ks. doc. dr hab. J. Pikulik, a słowem wiążącym opatrzyli koncert sami wykonawcy.

Z godnym uwagi programem wystąpił w bieżącym semestrze teatr akademicki „Ateka”. W dniu 25 IV wystawił on sztukę J. Zawieyskiego *Mąż doskonały*, a 10 V impresje sceniczne pt. *Dyptyk*. Wzięcie na warsztat dramatu Zawieyskiego — pisarza, który posiada szeroki rozgłos w literaturze polskiej i światowej, świadczy o ambicjach artystycznych tego stosunkowo młodego zespołu. Trzeba tu bowiem pamiętać, że premiera tej sztuki odbyła się w Teatrze Starym w Krakowie (30 III 1945), a brali w niej udział między innymi tacy znani aktorzy, jak w roli Hioba — Janusz Warnecki, w roli Ruth — Zofia Małynicz, w roli księcia Enaim — Jan Ciecierski. Spektakl w wykonaniu aktorów teatru „Ateka”, reżyserowany przez A. Filipiaka w scenografii L. Mądziaka, spotkał się z niezwykle ciepłym przyjęciem i był długo oklaskiwany przez licznie zgromadzoną publiczność.

O odmiennym charakterze były impresje sceniczne *Dyptyk*, autorstwa i reżyserii J. Kulika, studenta ATK. Łączyła je w zasadzie z poprzednim dramatem wspólna tematyka — problem człowieka uwikłanego w splot egzystencjalnych uwarunkowań — dzieliły zaś wykorzystane środki ekspresji oraz sposób przeprowadzenia tematu. O ile pierwsze przedstawienie opierało się na klasycznych regułach sztuki teatralnej, o tyle drugie usiłowało wyjść poza panujące w tej dziedzinie kanony. Obecny na spektaklu widz odnosił wrażenie, iż ma do czynienia już nie z fikcją teatralną, ale wprost z realiami życia. Surowa w swej prostocie scenografia, odpowiedni dobór tekstów oraz autentyzm wykonawców sprawiły, że sztuka znalazła żywy oddźwięk w kręgach publiczności.

5. Zebrania organizacyjne

Chlebem powszechnym Akademii stały się już zebrania, poświęcane omawianiu aktualnych spraw Uczelni. Chodzi tu nie o posiedzenia Senatu lub Rad Wydziałowych ani też o spotkania naukowe, o których była mowa wyżej, lecz o robocze zebrania organizacyjne, zwoływane stosownie do potrzeb chwili. Razem wzięte stanowią one odrębny wycinek w całości akademickiego życia.

Do tego rodzaju ważniejszych spotkań należy zaliczyć zebranie Komisji Bibliograficznej, odbyte 18 III br. pod przewodnictwem ks. doc. dra R. Bara, a mające na celu usprawnienie pracy związanej z przygotowaniem do druku kompletnej bibliografii polskiej teologii, prawa kanonicznego i filozofii chrześcijańskiej za okres powojenny. Przy okazji trzeba wyjaśnić, że na terenie Akademii działają trzy Komisje bibliograficzne: a) opracowująca bibliografię polskiej teologii, prawa kanonicznego i filozofii chrześcijańskiej na użytek w kraju (przewodniczący ks. doc. dr R. Bar); b) opracowująca kompletną bibliografię z historią Kościoła w Polsce za lata 1940—1970 (przewodniczący ks. prof. dr hab. H. E. Wyczawski); c) opracowująca bibliografię dla RIC-u w Strassbourgu (ks. dr E. Ozorowski — współautor z ks. dr Sztáfrowskim zestawu bibliograficznego z roku ubiegłego, ks. dr hab. T. Gogolewski, ks. mgr A. Guryń, ks. dr H. Juros, ks. dr M. Pastuszko i ks. dr J. Salij). Wymienione Komisje odbyły swoje zebrania jeszcze w dniach 28 V, 11 VI i 25 VI.

Dnia 2 VI odbyło się posiedzenie powołanej przez Rektorat Komisji do przygotowania publikacji o udziale polskiego duchowieństwa w walce z hitlerowskim najeźdźcą. Przewodniczącym Komisji wybrano ks. prof. dra hab. J. Stępnia, prorektora Uczelni, a głównym redaktorem ks. prof. dra hab. H. E. Wyczawskiego.

Do tradycji Uczelni należą zebrania adiunktów i asystentów, poświęcane omawianiu aktualnych problemów pracy dydaktycznej i wychowawczej ATK, odbywane zwykle pod przewodnictwem ks. Prorektora. W ostatnim semestrze odbyło się takie zebranie 5 IV, a dotyczyło spraw związanych z prowadzeniem wykładów, przygotowaniem pomocy naukowych oraz kwestii wychowawczych, głównie zacieśniania więzów pomiędzy wykładowcami a studentami. Po zebraniu odbyła się ożywiona dyskusja. W tym samym dniu zorganizowano dwa inne zebrania, pierwsze poświęcone ustaleniu planu wydawniczego na rok 1972, drugie przygotowaniu odpowiedzi na przyslaną przez Kurię Metropolitalną Warszawską ankietę w sprawie zamierzonego Synodu Archidiecezji Warszawskiej.

Do całości obrazu życia Uczelni należy też działalność miejscowego Wydawnictwa. W wymienionym semestrze ukazały się w Wydawnictwie ATK, oprócz bieżących numerów czasopism (*Studia*

Theologica Varsaviensia, Prawo Kanoniczne, Studia Philosophiae Christianae), następujące pozycje książkowe: *Tertulian — Wybór Pism* (w serii *Pisma Starochrześcijańskich Pisarzy*); *Myśl posoborowa w Polsce* (pod red. ks. J. M y ś k o w a); *Posoborowe publikacje teologiczne w Polsce* (wers. polska i francuska); *Skład osobowy oraz spis wykładów i ćwiczeń na rok akad. 1970/71*; St. O l e j n i k, *Teologia moralna szczegółowa. Moralność życia społecznego*; T. P i e r o n e k, *Normy ogólne kanonicznego procesu sądowego*; W. R o s ł o n, *Zbawienie w Starym Testamencie*. Ukazały się również trzy numery kwartalnika *Collectanea Theologica*, organu Polskiego Towarzystwa Teologicznego, pod redakcją ks. doc. dra hab. H. B o g a c k i e g o.

W sumie semestr letni r. akad. 1970/71 należy do okresów niezwykle płodnych ATK i stał się kolejnym ogniwem w jej rozwoju.

Edward Ozorowski